

Druhé stretnutie:

Sociálny rozmer evanjelizácie

KAŽDÝ ČLOVEK A CELÝ ČLOVEK

VIDIEŤ

- Prečo škatuľkujeme druhých ľudí?
- Podľa akých kritérií škatuľkujeme druhých ľudí?
- Kto a prečo je väčšinou odsúvaný na okraj sociálneho (spoločenského) života?
- Prečo je ťažké vidieť v týchto ľuďoch Boha?
- Čo je tvjou chudobou?
- Akú úlohu v tvojom živote hrá nezávislosť a sebestačnosť?

POSÚDIŤ

Kráľ im odpovie: "Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili." Mt 25,40.

Vtedy im on odpovie: "Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili." Mt 25,45.

Pápež František: Evanjelium Radosti. 180.

Keď čítame Písma, je nám jasné, že ponuka evanjelia nespočíva len v osobnom vzťahu s Bohom. Ale ani naša odpoveď lásky by sa nemala chápať ako jednoduchý súčet malých osobných gest pomoci niekomu chudobnému, čo by mohlo konštituovať akúsi charitu „à la carte“, teda množinu skutkov zameraných len na uspokojenie nášho vlastného svedomia. Výzvou je pritom „Božie kráľovstvo“ (Lk 4, 43); ide tu o milovanie Boha, ktorý vládne nad svetom. V tej miere, v akej mu dovolíme, aby vládol nad nami, bude spoločenský život priestorom bratstva, spravodlivosti, pokoja a dôstojnosti pre všetkých. Teda tak ohlasovanie, ako aj kresťanská skúsenosť majú tendenciu vyvolávať spoločenské dôsledky. Hľadajme jeho kráľovstvo: „Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše“ (Mt 6, 33). Ježišovým plánom je ustanoviť kráľovstvo svojho Otca; svojich učeníkov posielal: „Choďte a hlásajte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo“ (Mt 10, 7).

Pápež František: Evanjelium Radosti: 181.

Kráľovstvo, ktoré očakávame a ktoré medzi nami rastie, týka sa všetkého a pripomína nám princíp rozlišovania, ktorý Pavol VI. navrhoval v súvislosti s opravdivým rozvojom: „musí povznášať celého človeka a každého človeka“. Vieme, že „evanjelizácia by nebola úplná, keby nebrala do úvahy aj stály, vzájomný, tesný vzťah medzi evanjeliom a konkrétnym osobným a spoločenským životom človeka“. Ide tu o kritérium univerzality, vlastné dynamike evanjelia, pretože Otec túži, aby sa všetci ľudia zachránili; a jeho plán spásy spočíva v sústredení všetkých vecí na nebi i na zemi pod vládu jedného Pána, ktorým je Kristus (porov. Ef 1, 10). Úloha je takáto: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk 16, 15), lebo „stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia“ (Rim 8, 19). Celé stvorenie znamená aj všetky aspekty ľudskej prirodzenosti v tom zmysle, aby „úloha ohlasovania dobrej zvesti o Ježišovi Kristovi mala univerzálne zameranie. Jeho povolanie na dobročinnú lásku sa týka všetkých rozmerov existencie, všetkých osôb, všetkých prostredí spolužitia a všetkých národov. Nič z toho, čo je ľudské, nemôže mu byť cudzie“. Skutočná kresťanská nádej, ktorá hľadá eschatologické kráľovstvo, vždy tvorí dejiny.

Pápež František: Evanjelium Radosti: 186.

Z našej viery v Krista, ktorý sa stal chudobným a priblížil sa k biednym i vylúčeným, vyplýva starosť o integrálny rozvoj tých, ktorých spoločnosť nechala na okraji.

- Čo to znamená, že máme mať radi každého človeka?
- V ktorých situáciách máme ľudí odsúdiť a v ktorých prijímať?
- Kde je hranica medzi láskou a naivitou?

naš život závisí nielen na tom, čo máme a vlastníme (porov. Lk 12,15). Zo začiatku človek je chudobný, potrebuje pomoc a je v núdzi.

Keď sa narodíme, tak potrebujeme k životu starostlivosť našich rodičov a tak v každom čase a na každej etape nášho života sa nikomu z nás nepodarí celkovo vyslobodiť od toho aby nám druhí ľudia pomohli.

Nikdy sa nám nepodarí vyslobodiť z bezmocnosti tvárou v tvár niekomu alebo niečomu.

Takže je to jedna z podmienok, ktorá charakterizuje naše bytie „stvomím“. My sme sa sami nevytvorili. A sami si nemôžeme dať všetko to, čo potrebujeme.

Čestné uznanie tejto pravdy nás povzbudzuje k tomu, aby sme zostali pokornými a s odvahou praktizovali solidaritu ako čnosť nevyhnutnú pre život.

V každom prípade sme závislí od niekoho alebo niečoho. Môžeme to vnímať ako slabosť života alebo ako istú šancu, ako bohatstvo. Aby sme vedeli počítať so svetom v ktorom sa nikto nemôže zaobiť bez druhého človeka. V tomto svete sme všetci užitoční a cenní pre všetkých, každý podľa svojho spôsobu. A tak sme povzbudení k tomu aby sme konali zodpovedne a mali na zreteli dobro, ktoré je v tomto prípade nerozlučne osobitné a spoločné na zdieľanie. Je to samozrejmosť, že takáto reálna činnosť sa môže zrodiť iba z novej

mentality a iba z toho že sa začneme dívať na seba novým spôsobom. Iba vtedy keď človek sa bude vnímať nie ako svet sám pre seba, ale ako niekto kto svojou prirodzenosťou je spojený so všetkými druhými ktorých prirodzene vníma ako bratov, tak je možná reálna sociálna činnosť v ktorej spoločné dobro neostáva iba pri prázdnom a abstraktnom slove.

Chudoba je ako nové bohatstvo, v ktorom to čo obohacuje každého a je slobodne dávané, tak je to dobrom a darom a je to využité pre všetkých.

Chudoba je ako svetlo ktoré nám pomáha pochopiť Ježišovo blahoslavenstvo: Blažení chudobní (porov. Lk 6,20).

Nebojme sa mať schopnosť uznať sa za núdznych a neschopných dať si všetko čo potrebujeme. Sami a so svojimi silami nedokážeme prekonať všetky ohraničenia. Nemajme strach si to uznať, pretože Boh v Kristovi sa ponížil (porov. Flp 2,8). Boh sa skláňa nad nami a nad našou biedou aby nám pomohol a dal nám to dobro ktoré si sami nemôžeme získať.

Preto Ježiš chváli chudobných v duchu (porov. Mt 5,3). Tých ktorí sa takto pozerajú na seba a na svoje potreby. Ktorí sa zverujú Bohu a nemajú strach závisieť od Neho. Od Boha môžeme získať to Dobro ktoré nemôže obmedziť žiadne ohraničenie. Lebo On je mocnejší než všetky limity. Veď zvíťazil nad smrťou. Boh sa stal chudobným aby nás obohatil svojimi darmi. On nás miluje. V Jeho očiach je každý z nás výnimočný a má ohromnú hodnotu. Všetky vlasy máme spočítane na hlave. Ste dôležitejší než vrabce (porov. Lk 12,7).

Porov.: úryvok zo vstupného slova pápeža Františka ku knihe arc Mullera: Chudobní pre chudobných. Misia Cirkvi.

- Ako sa pozerám na svoje ohraničenie?
- Ktoré ohraničenia vo svojom živote neviem prijať a prečo?

KONAŤ

- Akú činnosť a službu čaká odo mňa Ježiš?
- Čo môžem vykonať aby som spoznal reálne potreby opustených a maličkých vo svojom prostredí?